

Sygn. akt I Ca 308/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2013r.

Sąd Okręgowy w Zamościu I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący:	SSO Arkadiusz Mrowiec (spr.)
Sędziowie:	SSO Halina Bork SSO Elżbieta Koszel

Protokolant: st. sekr. sąd. Grażyna Rozkres

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2013 r. w Zamościu

na rozprawie sprawy

z powództwa M. S.

przeciwko B. M.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Biłgoraju

z dnia 4 czerwca 2013 r. sygn. akt I C 646/12

I. oddala apelację;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 90,00 (dziewięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego

Sygn. akt I Ca 308/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 4 czerwca 2013 roku Sąd Rejonowy w Biłgoraju w sprawie z powództwa M. S. przeciwko B. M. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego na skutek sprzeciwu pozwanej od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Biłgoraju z dnia 18 stycznia 2013 roku wyrok zaoczny utrzymał w mocy i nie obciążył pozwanej kosztami procesu powstałymi po wniesieniu sprzeciwu (k. 100).

W uzasadnieniu Sąd pierwszej instancji wskazał, iż powódka M. S. i pozwana B. M. są córkami W. i F. małżonków M..

F. M. zmarła 21 stycznia 2004 roku, a W. M. 26 marca 2010 roku.

Postanowieniem z dnia 26 lipca 2004 roku Sąd Rejonowy w Biłgoraju stwierdził, że spadek po F. M. nabyli mąż W. M. w 1/4 części oraz córki Z. D., L. D., G. O., M. S. i B. M. po 3/20 części każda z nich (k.4 akt I Ns 766/04).

Z wniosku B. M. Sąd Rejonowy w Biłgoraju prawomocnym postanowieniem z dnia 14 września 2006 roku dokonał działu spadku po F. M. w ten sposób, że przyznał poszczególne składniki majątku uczestnikom postępowania, a także między innymi zasądził od B. M. na rzecz W. M. kwotę 8.912,50 zł tytułem dopłaty oraz zasądził od M. S. na rzecz W. M. tytułem dopłaty kwotę 6.975,00 zł (pkt I lit c i lit. d postanowienia), a także w pkt XIII postanowienia zasądził od B. M. na rzecz M. S. kwotę 251,85 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (k.202-203 akt I Ns 766/04).

Po śmierci W. M. z wniosku M. S., Sąd Rejonowy w Biłgoraju w prawomocnym postanowieniu z dnia 18 sierpnia 2011 roku stwierdził, że spadek po W. M. na podstawie testamentu notarialnego z dnia 27 października 2006 roku nabyła w całości córka M. S. (k.187 akt I Ns 482/10).

B. M. w dniu 3 lipca 2012 r. wystąpiła z powództwem do tut. Sądu przeciwko M. S. o zachowek. W tejże sprawie strony zawarły ugodę, na podstawie której M. S. zobowiązała się zapłacić B. M. tytułem zachowku należnego po ich ojcu W. M. kwotę 700 zł płatną w terminie do dnia 30 września 2012 roku z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia temu terminowi płatności.

W dniu 25 października 2012 roku B. M. wystąpiła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Biłgoraju z wnioskiem egzekucyjnym przeciwko M. S. o wyegzekwowanie należnej jej kwoty 700 zł wraz z kosztami egzekucji, na podstawie opisanej wyżej ugody.

W piśmie z dnia 24 września 2012 roku, skierowanym do B. M., M. S. oświadczyła, iż dokonuje potrącenia swojej wierzytelności w kwocie 251,85 zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania zasądzonych w sprawie I Ns 766/04 o dział spadku oraz w kwocie 448,15 zł stanowiącej część wierzytelności w kwocie 8912,50 zł zasądzonej od B. M. na rzecz W. M., którą to wierzytelność M. S. nabyła jako jedyny spadkobierca W. M., z wierzytelnością B. M. w kwocie 700 zł wynikającą z ugody zawartej w sprawie o zachowek.

W toku procesu B. M. kwestionowała istnienie wierzytelności M. S. w stosunku do niej. Twierdziła, że ojciec nigdy nie chciał od niej zwrotu zasądzonej na jego rzecz kwoty pieniężnej, więc powódka również nie ma prawa od niej żądać zwrotu tej kwoty. Twierdzenia te Sąd uznał za niewiarygodne. W sprawie o dział spadku W. M. zeznał, iż pomiędzy nim a córką B. M. są ciągle spory, kłócą się.

Pozwana twierdziła, iż na rozprawie, w trakcie rozpoznawania wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia jej ojciec miał rzec się dopłaty na swoją rzecz. Jednakże Sąd uznał to twierdzenie za niezgodne z prawdą. Treść protokołu rozprawy z dnia 22 listopada 2006 roku nie zawierała takiej wypowiedzi W. M.. Nie złożył on oświadczenia, w którym miałby zwolnić pozwaną z długu. Stwierdził natomiast, że od roku nie rozmawia z córką B. i uważa, że postanowienie Sądu nie krzywdzi żadnej z córek. Pozwana, nie złożyła w ustawowym terminie wniosku o sprostowanie protokołu rozprawy. Protokół rozprawy jest dokumentem urzędowym stanowiącym dowód tego co zostało w nim urzędowo zaświadczone, a pozwana nie podważyła skutecznie w toku postępowania prawdziwości tego dokumentu.

Zeznania pozwanej na wiarę nie zasługiwały. Podobnie jak zeznania świadków Z. D. i G. O., które twierdziły, że ich ojciec już po dziale spadku stwierdził, że chce od żadnej z córek pieniędzy. Zeznania te miały jedynie podtrzymywać wersję pozwanej.

Wierzytelność W. M. w określonej przez Sąd wysokości powstała dopiero po wydaniu przez Sąd postanowienia w dniu 14 września 2006 roku. Wobec tego W. M. nie mógł się rzec nie istniejącej i nie określonej wierzytelności, w okolicznościach podawanych przez tychże świadków.

Z treści dołączonych w trakcie niniejszego procesu dowodów wpłat wynika, iż M. S. w wykonaniu opisanego wyżej postanowienia o dziale spadku po F. M. w dniach 15.02.2007 r. i 19.02.2007 r. dokonała wpłaty łącznej kwoty 7000 zł tytułem dopłaty (k.78-79), na rzecz W. M..

Pozwana nie wykazała w niniejszym procesie, że W. M. zwolnił ją z zobowiązania określonego w postanowieniu Sądu z dnia 14 września 2006 roku.

Sąd uznał za zasadny zarzut potrącenia zgłoszony przez M. S.. Powódka na mocy prawomocnego postanowienia z dnia 18.08.2011 r. nabyła prawa do spadku po W. M., a więc z chwilą śmierci W. M. przeszły na M. S. wszystkie prawa przysługujące spadkodawcy wobec innych osób. M. S. nabyła wierzytelność wobec B. M. w kwocie 8912,50 zł, nadto na mocy tegoż postanowienia działowego B. M. zobowiązana była do zwrotu M. S. kwoty 251,85 zł tytułem zwrotu kosztów tegoż postępowania. Zobowiązanie M. S. wobec B. M. wynosiło 700 zł. Wskutek potrącenia zobowiązanie M. S. wobec B. M. wygasło.

W tych okolicznościach zasadnym było pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego wystawionego na rzecz B. M. przeciwko M. S. na podstawie ugody sądowej zawartej w sprawie I C 359/12 Sądu Rejonowego w Biłgoraju z dnia 6 września 2012 r. zaopatrzonej klauzulą wykonalności w dniu 17 października 2012 r.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu po sprzeciwie od wyroku zaocznego zapadło w oparciu o postanowienia przepisu art.102 kpc (k. 102-108).

Apelację od powyższego wyroku wniosła pozwana. Zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na nieprawidłowym przyjęciu, że pozwana nie wykazała, że W. M. zwolnił ją z zobowiązania określonego w postanowieniu z dnia 14 września 2006 roku. Pozwana wniosła o zmianę wyroku i oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu za obie instancje, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania (k. 115-118).

W odpowiedzi powódka M. S. wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów procesu (k. 132-133).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej nie jest zasadna.

Sąd pierwszej instancji nie popełnił zarzucanego mu błędu w ustaleniach faktycznych mogących mieć wpływ na treść orzeczenia. Stan faktyczny sprawy i wszystkie istotne okoliczności zostały ustalone po wszechstronnym rozważeniu materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie oraz w sprawach o dział spadku i zachówek.

Jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy pozwana nie udowodniła, by jej ojciec W. M. zwolnił ją z obowiązku wynikającego z postanowienia działowego z dnia 14 września 2006 roku, sygn. akt I Ns 766/04. W postanowieniu tym Sąd zasądził od B. M. na rzecz W. M. kwotę 8912,50 zł tytułem dopłaty oraz od M. S. na rzecz W. M. kwotę 6975 zł również tytułem dopłaty. Jednocześnie Sąd zasądził od B. M. na rzecz M. S. kwotę 251,85 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. W toku niniejszego procesu pozwana B. M. nie wykazała, by spadkodawca – W. M. złożył oświadczenie o zwolnieniu jej z długu. Wręcz przeciwnie z akt sprawy o dział spadku, a konkretnie na rozprawie w dniu 22 listopada 2006 roku w przedmiocie wniosku B. M. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia orzeczenia W. M. stwierdził, że od roku nie rozmawia z córką B. oraz, że uważa, że postanowienie nie krzywdzi żadnej z jego córek. Oznacza to, że akceptował rozstrzygnięcie w przedmiocie działu spadku, w tym również w odniesieniu do zasądzonych dopłat. Uczestnik stwierdzeniem tym przyznał, że między nim a córką istniał wówczas konflikt, jednocześnie w toku postępowania nie złożył oświadczenia, że nie będzie domagał się zapłaty zasądzonej od B. M. na jego rzecz kwoty. Powódka M. S. wykonała swój obowiązek zapłaty na rzecz W. M. określonej sumy pieniężnej, wynikający z postanowienia działowego. Łącznie uiściła kwotę 7000 zł (k. 78-79). Gdyby W. M. chciał którąkolwiek z córek zwolnić od obowiązku zapłaty, to uczyniłby to wyraźnie albo w toku samego postępowania albo poprzez złożenie

pisemnego oświadczenia odpowiedniej treści. Tej okoliczności pozwana jednak nie udowodniła w ramach niniejszego postępowania.

Sąd Okręgowy podziela dokonaną przez Sąd pierwszej instancji ocenę dowodów i uznanie, na jej podstawie za niewiarygodnych zeznań pozwanej i świadków Z. D. i G. O.. Świadkowie, siostry stron, pozostające w dobrych relacjach z pozwaną, swoimi zeznaniami zmierzały do potwierdzenia stanowiska pozwanej o tym, że W. M. miał powiedzieć w ich obecności, że nie chce od córki B. żadnych pieniędzy. Pozwana i świadkowie są skonfliktowane z powódką, a dodatkowo jeszcze Z. D. i G. O. zrzekły się swoich udziałów w spadku po matce F. M. na rzecz pozwanej. Poza zeznaniami w/w świadków pozwana nie przedstawiła innego dowodu na potwierdzenie rzekomego oświadczenia ojca. Tym samym uznać należało, że okoliczność nieistnienia długu po stronie pozwanej, jako istotna dla rozstrzygnięcia, nie została przez pozwaną B. M. w sposób odpowiedni udowodniona. Nie wykazała ona, by W. M. zwolnił ją z długu wynikającego z postanowienia o dział spadku.

Mając na uwadze powyższe, apelacja pozwanej, jako bezzasadna podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 kpc.

Na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 90 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego obejmujących koszty zastępstwa procesowego ustalone w oparciu o § 6 pkt 2 w zw. z § 12 ust. pkt 1 rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).